

HASAN PİR

ANALİZ

Hasan PİR

Sosyal dayanışma ve yardımlaşma bakımından insanın ailesinden sonra en yakın çevresi komşularıdır.

Türk kültüründe komşuluğun özel bir yeri vardır. “Ev alma komşu al” atasözü bu önemin en güzel ifadesidir.

Günümüzde ise komşuluk modern çağın en önemli yitiği haline gelmiştir.

Birçok köyü içine alan gökdelenleri, çok katlı binaları ve katlamalı olarak artan nüfuslarına rağmen bugün kentlerimizde insanımız yalnızdır, insanımız komşusuzdur...

İkamet ettikleri apartmanlarda yıllarca aynı mekânları paylaştıkları halde birbirine merhaba demeyen, birbirini tanımayan o kadar çok insanımız var ki... Duvarları komşu ama kendileri birbirlerinden belki de yıllarca mesafelik uzaklarda yaşayan kent insanı için komşuluğun yeniden tesis edilmesi çok zaruri bir ihtiyaç olmuştur.

Her konuda olduğu gibi “**komşuluk**” konusunda da en büyük referans kaynağımız Allah’ın kitabı Kur’an-ı Kerim ve Peygamberimiz Hz. Muhammed’in Hadis-i Şerifleri olmalıdır.

Allah (c.c.) Kur’an-ı Kerim Nisa Suresi 36. Ayette şöyle buyurmaktadır: **“Allah’a ibadet edin ve O’na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana-babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yakın arkadaşa, yolcuya, ellerinizin altında bulunanlara (köle, cariye, hizmetçi ve benzerlerine) iyi davranın; Allah kendini beğenen ve daima böbürlenip duran kimseyi sevmez.”**

Peygamberimiz Hazreti Muhammed (s.a.v.) de şöyle buyurmaktadır: **“Cebrail bana komşu hakkına saygı göstermeyi o kadar çok tavsiye etti ki komşunun komşuya mirasçı kılınacağını zannettim.”** (Buhârî)

Allah Resulüne bazen sahabe efendilerimizden biri gelir ve Ey Allah’ın Resulü; bana öyle bir amel göster ki, onu yaptığım zaman cennete gireyim? Derdi.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) de gelen kimsenin durumunu göz önüne alarak ona bir şey emrederdi. Ebu Hureyre (r.a.)’den rivayet edildiğine göre yine bir defa sahabe efendilerimizden biri Peygamber Efendimize gelmiş ve aynı talepte bulunmuştu. Peygamber Efendimiz de kendisine kısaca: **“İyi ol”** buyurmuştu.

Sahabe efendimiz: **“Ya Resulallah, iyi olduğumu nasıl bileceğim?”** Deyince,

Efendimiz Őu cevabı vermiŐtir: **“KomŐularına sor; eğer onlar senin iyi olduğunu sđylerlerse, sen iyi bir kimsesin, yok, eğer kđtđ olduğunu sđylerlerse o zaman sen kđtđ bir kimsesin, demektir.”** (Aclđnđ, KeŐfđ’l-Hafđ)

Gđnđmđzde komşuluğun ilk adımı sitelere, apartmanlara giriŐ çıkıŐta komŐularımızla selamlaŐmaktır. Tanımasak da tanışmasak da karŐılaŐtıđımız komŐularımıza **“selamđnaleykđm”** dememizle komşuluk diyalđđunu hemen baŐlatmıŐ oluruz. Hem dinđ bir gđrevi yerine getirmiŐ oluruz hem de komŐularımızla bu sayede ilk kđprđyđ kurmuŐ oluruz.

Đniversitelerin bđtđn illerimize yaygınlaŐmasıyla baŐlayan sđrete komşuluk daha da đnemli bir hal almıŐtır.

Biz, millet olarak birbirimize yardımcı olursak ayakta kalırız. Mahallemizde, sitemizde, apartmanımızda kiracı olarak kalan đđrenci kardeŐlerimizi de mutlaka komşuluk dairemizin içine almamız gerekir. Onlarla bir selam ve bir kelamla tanışıp komşu olduğumuzu bildirmemiz gerekir. Bu davranıŐımız hem o gençlere sahibiyet mesajı ve morali olacak, hem de “beni komŐularım tanıyor, onun için daha disiplinli bir hayatım olmalı, komŐularıma mahcup olmamalıyım” dđŐđncesini getirecek ve geliŐtirecektir.

Komşuluk mđessesesinin varlığının devam etmesi için elimizden geleni yapmak zorundayız. Komşuluk diyalđđunda ilk adımı atan da her zaman biz olmalıyız.

Gđzel gđnler dileđiyle.